

Zpravodaj obce Žichlínek

2015 | číslo 4 | www.zichlinek.eu

foto: L. Darflek

Vánoční zamyšlení

Přichází čas adventní, čas Vánoc. Je to doba, která patří tradicím, zamyšlení, rozjímání, ale i radostnému očekávání. Pokuste se vrátit v čase až do dětství, zavřete oči a připomeňte si ty nejkrásnější Vánoce, na které si dokážete vzpomenout. Vybavte si zážitky, vůně, všechny chutě, doteky a hlavně přítomnost lidí, kteří tehdy byli s vámi. Zasnili jste se?

Atmosféra Vánoc jistě nenechá nikoho lhostejným, neboť k nim patří láska, pohostinnost a štedrost. Snažme se je strávit s rodinou, s našimi nejbližšími a nejmilejšími. Udělejme někomu radost třeba jenom malým dárkem věnovaným z lásky nebo alespoň časem, který s ním strávíme. Vždyť v tuto dobu by nikdo neměl zůstat osamocen.

Vážení spoluobčané, do nového roku 2016 vám přeji splnění všech snů a přání, ale zejména zdraví a štěstí. Přeji také, aby vám každý den v příštím roce přinesl kousek radosti a úsměv, které tak nutně všichni potřebujeme a jsou tou pomyslnou solí našeho života. Krásný nový rok!

*Za zastupitelstvo obce Žichlínek
D. Krátká*

foto: J. Krátký

foto: M. Křivohlávková

Strípky ze žichlínské školy

Přednáška PhDr. Lidmily Pekařové

Poslední zářijový čtvrtek měli obyvatelé Žichlínska i okolí možnost v žichlínském sále vyslechnout poutavé a inspirativní vyprávění známé lektorky PhDr. Lidmily Pekařové, která neotřelou formou předává posluchačům své zkušenosti z třiatřicetileté praxe v klinické psychologii, ze svých přednáškových aktivit i z oddělení Rehabilitace II v Hamzově léčebně v Luži-Košumberku, kde sedmnáct let působila jako primářka.

Přednáška se těšila velkému zájmu. Účastníci vyslechli spoustu zajímavých rad a postřehů, např. jak poznat školní zralost, jak vychovat samostatné dítě, jak a kdy díky kapesnému naučit dítě rozhodování, sounáležitosti a odpovědnosti. Paní doktorka hovořila také o správném hodnocení dětí, které by mělo být postavené na tom, v čem vynikají – pracovité odměňovat za práci a chytré za školní výsledky tak, aby se připravily na život a měly ze sebe radost. Celou přednáškou se neslo především téma řešení problémů ve výchově za pomoci propojení srdce a rozumu.

Slavnost světýlek

Velký zářivý lampion v podobě měsíce v úplňku vychází na oblohu. Prostranství před školou se proměňuje v zahradu plnou nádherných světýlek a podmanivé tóny klavíru zní do širého okolí. Slavnost začíná.

Nejprve vystoupily děti z mateřské školy s pásmem říkanek a písní o podzimu. Poté byli na radě školáci, kteří si připravili básně, hru na zobcovou flétnu a písně Starosti s muzikou a Mravenčí ukolébavku. Následoval lampionový průvod, na jehož konci obdrželo každé dítě malý dáreček. Celou slavnost završila světla ohňostroje, která rozzářila oblohu i mnohé dětské tváře.

Procházka podzimní přírodou za svitu měsíce a lampionků se těšila velkému zájmu. Koláčky, které napekly paní kuchařky s maminka-

mi, chutnaly výtečně, pro všechny byl přichystán na zahřátí lahodný čaj. Doufáme, že tento večer přinesl zúčastněným světlo i do nadcházejících temných dní.

Velké poděkování patří všem, kteří se podíleli na přípravě a průběhu této akce.

Pojďte s námi do školy

Den po svátku sv. Martina, ve čtvrtek 12. listopadu, zůstaly dveře do každé třídy naší školy po dobu jedné vyučovací hodiny otevřené. Každý, kdo měl zájem, mohl nahlédnout přímo do vyučovacího procesu.

Děti hned od rána nervózně vyhlížely své rodiče a prarodiče a bylo vidět, jak se zákům i jejich blízkým rozzářila očka, když spatřili jeden druhého.

Posílnění svačinou jsme se začali učit. V prvním ročníku probíhala matematika, ostatní se učili českému jazyku. Žáci se během hodiny soustředili na probírané učivo, počítali, psali, četli, vyprávěli, pracovali s interaktivní tabulí, hráli hry atd., návštěvníci vše bedlivě pozorovali. Někteří z nich v průběhu hodiny stihli navštívit i další třídy. Poté zazvonil školní zvonek a této ukázkové hodině byl konec.

Doufáme, že si všichni příchozí návštěvu užili. Zároveň jim děkujeme za jejich zájem a budeme se těšit na další shledání.

Vánoční tvoření

Vánoční jarmark se kvapem blížil, a tak jsme se rozhodli, že pondělí před státním svátkem 17. listopadu využijeme k vánočnímu tvoření.

V učebně prvního ročníku děti plnily celofánové sáčky sušeným ovocem, skořicí, oříšky a dalšími voňavými kousky, ve vedlejší třídě vystřihovaly obrázky s vánočními motivy a ve třetí učebně odlévaly svíčky. Celým přízemím se linula vůně perníčků - školní jídelna se proměnila v tento den v perníkářskou výrobu. V keramické dílně vznikaly krásné adventní věnce, stojánky na ubrousky, vánoční

ozdoby apod. Na konci dne jsme byli trochu unavení náročnými výrobními procesy, ale zato spokojení, že vše probíhalo v klidu a výrobky se zdařily!

Vítání adventu

V pondělí po první adventní neděli psaly děti dopisy Ježíškovi, které následně vypustily s balonkem do oblač. Prání byla rozličná - stavebnice, skleněnky, hry, plyšový medvídek, pan Tau, lego, auto, povlečení, pokladnička atd.

Poté jsme pověsili na hlavní dveře adventní věnec a zazpívali si koledu.

Všem přejeme, aby si užili tento krásný vánoční čas a aby se všechna přání napsaná v dopisech vyplnila.

Čertovské a andělské vyučování

V pátek před svátkem sv. Mikuláše se proměnili žáci i paní učitelky naší školy v čerty a anděly. Probíhalo totiž čertovské a andělské vyučování.

Nejprve jsme si vyprávěli o historii nadcházejícího svátku, o tom, že svatý Mikuláš působil jako biskup v Myře v Lykii a už za svého života byl velmi oblíbený mezi lidmi, proslul nejen štědrostí k potřebným, ale též jako obránce víry před pohanstvím a zachránce nespravedlivě obviněných. Poté jsme počítali zapeklité čertovské příklady a slovní úlohy. V českém jazyce jsme řešili hádanky, rébusy, četli a vyprávěli si příběhy a pohádky o čertech. Také jsme hráli zábavné hry s čertovskou tematikou a opakovali si básničky pro Mikuláše. Nechyběly ani vánoční koledy. V celé škole vládla krásná předvánoční nálada.

Mikuláš sice letos do školy nepřišel, ale s prázdnou malí čertíci a andělci neodcházel. O nadílku se postaraly paní kuchařky, které upekly za pomoci dalších obětavých pomocníků krásné čertíčky z kynutého těsta. Každého též obdarovaly balíčkem plným ovocem.

Tento den jsme si všichni náramně užili.

Vánoční jarmark

Poslední výrobky byly oceněny a vánoční jarmark, který se letos konal 10. prosince, mohl začít.

Na návštěvníky čekalo rozmanité zboží v podobě vánočních ozdob z rozličných materiálů, nepřeborné množství svíček, svícňů, nazdobených perníčků, pečený čaj atd. Nechyběly ani vánoční dekorace z jehličí. Příjemnou vánoční atmosféru umocňoval zpěv koled a vůně jehličí a pomeranče.

Již před oficiálním zahájením celé akce přišli první návštěvníci. Poté se objevovali další a další a se zájmem si prohlíželi a nakupovali nabízené. Ve školní jídelně se každý mohl občerstvit čajem či kávou a cukrovím.

Hrubý výtěžek letošního jarmarku činil 7947 Kč a bude věnován na zakoupení vánočních dáreků. Děkujeme všem, kteří k nám zavítali a naši školu tak podpořili.

V posledním čtvrtletí oslavili svá životní jubilea 80 a více let naši spoluobčané:

Marie Dařílková

nar. 18. 11. 1929 - 86 let

Jaroslav Cach

nar. 18. 11. 1933 - 82 let

Ludmila Tarešová

27. 11. 1930 - 85 let

Emilie Kosová

nar. 24. 12. 1929 - 86 let

Josef Tareš

nar. 28. 12. 1926 - 89 let

Srdečně blahopřejeme!

NETRADIČNÍ „ŠTĚDRODENNÍ“ POZVÁNKA

CO?

Rodinná upomínka Vánoc

KDE?

Kostel sv. J. Křtitele v Žichlínce

KDY?

Ve čtvrtek 24. 12. ve 14 hodin

KDO?

Rodina Dařílková a její hosté

míře začaly bourat staré, nevyhovující objekty. Mezi nimi byla i budova místní kovárny, která stávala v místě, kde se dnes říká „Na Točně“. Po odklizení sutin tak vzniklo místo pro první hřiště, které bylo stavěno svépomocí. Jeho povrch byl zpočátku škvárový, později se podařilo sehnat antuku. Existenci kurtu dokládá jediné známé vyobrazení – malá fotografie náležející panu Stanislavu Šlézovi. Hřišti však nebylo dáno do vínku dlouhé trvání. Důvod byl více než zřejmý, jen pár metrů od jeho plochy vedla již tehdy silnice. Jelikož nebyl prostor ohrazen vysokým pletivovým plotem, zalétaly některé míče až tam. Provoz postupně nabýval na intenzitě, není proto divu, že hráčům stále více hrozila vážná nehoda. Bylo tedy rozhodnuto o zrušení tohoto provizorního sportoviště. Místo se nehledalo snadno, naštěstí převzal iniciativu pan Falta. Ten bydlel v odloučené části obce u železničního nádraží. Pan Falta vytipoval vhodnou plochu, která nepotřebovala příliš náročné terénní úpravy, nacházela se v ostrůvku zeleně mezi domem Skalických a Šebrlových. Psal se rok 1960 a hřiště „Na Točně“ dosluhovalo. Sportovci se velmi rychle chopili příležitosti, a tak vznikl další, v pořadí již druhý regulérní kurt na území Žichlínce. Krátce oba zmíněné kurty existovaly souběžně. Zřejmě v roce 1962 se osud „Točny“ uzavírá a hraje se pouze na nádraží. Ani toto období však netrvalo dlou-

„Točna“, asi 1957, foto archiv: Stanislav Šléz

Historie volejbalu v Žichlínce

O předválečné historii volejbalu v Žichlínce neexistují žádné oficiální prameny. Faktem zůstává, že na Lanškrounsku existovalo několik volejbalových hřišť a týmů holdujících tomuto sportu. Z pamětnických vyprávění vyplývá, že se v některých obcích pořádaly jednotlivé zápasy, nebo dokonce turnaje. Žel o této éře nejsou doklady zrovna bohaté, a pokud se Žichlínce týká, pak se záznamy rovnají nule.

Zato poválečná historie volejbalu v Žichlínce je velmi bohatá a poměrně dobře doložená. První „novodobé“ kroky volejbalu v obci jsou spjaty s osadníky, kteří přišli oživit pohraniční vesnice. Spolu s nimi se do těch končin dostalo i toto sportovní odvětví. Osobnosti, které je sem přinesly, pocházely většinou z nedalekých Vyprachtic a okolních obcí. Byli to bratři Jan, Antonín a Jindřich Skaličtí, dále František Šebrle, Pelegrín Mareš, Ladislav Dařílek, Jaroslav Motl, Jan Křivohlávek a mnozí další.

Někteří z nich ještě žijí a pamatují si začátky volejbalu v naší obci, na ty časy vzpomínají s dojetím. Zpočátku se hrálo amatérsky. K budově základní školy, původně německé, patřilo hřiště, bohužel, neby-

lo zrovna nejkvalitnější. Pamětníci hovoří o hrubém, možná šotolinou a šterkem pokrytém povrchu. Tato plocha se stala dějištěm prvních zápasů. Z vyprávění víme, že toto hřiště bylo později i osvětleno, ovšem ani tato vymoženost nevyvážila problémy s povrchem. Hráči stále více toužili po hřišti, které by splňovalo základní požadavky určené pravidly volejbalu. Příležitost se naskytlá na počátku 50. let. V obci se ve větší

ho. Nádraží je vzdálené od centra obce téměř 3,5 km, to znamenalo velké problémy s dostupností, tedy dopravou. Kurt existuje dodnes, je však téměř nepoužívaný, a tak slouží pouze jako místo her několika dětem z rodin, které bydlí v blízkém okolí.

Prvního října roku 1957 byla v naší obci založena Tělovýchovná jednota - Sokol Žichlínek. Vznikla pouze družstva volejbalu a fotbalu. Oba sporty získaly tímto krokem oficiální klubový status, což záhy hráčům umožnilo zúčastňovat se oficiálních sportovních akcí.

Vraťme se však k dějinám sportovišť. V čase, kdy se užívalo pouze

hřiště na nádraží, se již žichlínští muži stali účastníky okresní soutěže. Zařazení do soutěže podnítilo vedení TJ k tomu, aby uvažovalo o daleko dostupnějším místě, kde by mohlo vzniknout již stálé zázemí.

V roce 1966 bylo rozhodnuto o výstavbě nového kurtu a brzy na to začaly stavební práce. Byl postaven velmi rychle za školou vedle fotbalového hřiště zejména díky vydatné pomoci zdejšího MNV a na tehdejší poměry měl vynikající kvalitu.

Pokračování v příštím čísle

Jaroslav Skalický

Fotografie ze zápasu s Dolní Čermnou. Nádraží asi rok 1966.

Foto archiv: Aleš Holubář a Jindřich Skalický

Myslivecké sdružení Žichlínek

Po skončení druhé světové války se v dosídlených pohraničních obcích českým obyvatelstvem postupně rozbíhá společenská a zájmová činnost, totéž se děje i v obci Žichlínek, snahou je obnovit i myslivost. V této době je obnoven výkon práva myslivosti na základě zákona, který platil na území předválečné Československé republiky. Byl to takzvaný malý honební zákon, který upravoval dobu hájení a lovu zvěře, způsoby lovu a určoval nejmenší velikost honitby, která byla stanovena na 115 ha souvislých honebních pozemků. Honitby byly v pronájmu soukromých osob a byly pronajímány obecními úřady v rámci katastrů jednotlivých obcí.

Dle vzpomínek pamětníků byl prvním pronajimatelem honitby v Žichlínce od místního národního výboru pan Josef Studený a to asi v roce 1946. Další občané Žichlínce, kteří měli právo myslivosti, byli dle vzpomínek - Otakar Řehák, Karel Čížek, Alois Dařílek, Antonín Meier, pan Jirásek a možná i někteří další občané. Tato skupina občanů spolu s nájemcem honitby utvořila spolek s názvem Myslivecký kroužek. O činnosti tohoto spolku, který byl předchůdcem našeho mysliveckého sdružení, není více informací.

Charakteristika honitby

Katastrální území Žichlínce, které tvořilo honitbu po založení Myslivecké společnosti v roce 1950, je mírně zvlněná krajina, která byla intenzivně zemědělsky obhospodařována. Největší část tvořily pole a louky, jen malou část remízky a les (Ešpandrův les, Zdenova stráň, Bílova stráň). Jinak se jednalo o jednotlivé keře na mezích a loukách. Ve velkém počtu byly zastoupeny i cesty, které vedly skoro od každé zemědělské usedlosti. V honitbě byla hlavně drobná zvěř, kde převládali zajáci a koroptve. Bažant byl zastoupen v malém množství. Černá zvěř se vůbec nevyskytovala. Na velký výskyt drobné zvěře mělo vliv hospodaření na menších plochách polí, kdy zastoupení jednotlivých plodin bylo velmi pestré. Pro koroptve byl

tento stav přímo ideální, vzhledem k jejímu hnízdění. Výskyt lišek byl menší než v současné době.

Myslivecká společnost v Žichlínce byla založena na ustavující schůzi dne 17. června 1950 v hostinci „U Sokolů“. Zde se sešli ve 22 hodin za přítomnosti honebního starosty pana Josefa Černoouse a předsedy Národní fronty (jméno neznáme) pánové Josef Studený, František Mikula, Vladimír Dušek, Karel Čížek, Jindřich Višo, Antonín Mikula, Aleš Dařílek, Jaroslav Hašek a Josef Švob. Po delší debatě založili Mysliveckou společnost a zvolili výbor nové myslivecké organizace v Žichlínce. Předsedou byl zvolen Jaroslav Hašek, hospodářem Josef Studený, pokladníkem Josef Švob. Zakládající schůze schválila Stanovy myslivecké společnosti dle vzoru

ministerstva zemědělství č. 568 ze dne 25. 2. 1948.

Přijaté stanovy a zvolený výbor Myslivecké společnosti byly předloženy ONV v Lanškrouně, který výměrem ze dne 21. 8. 1950 pod č. Zn 655-21/8-1950-IX uznal honitbu v Žichlínce o výměře 860 ha.

Dne 3. září byl uspořádán hon na koroptve, bylo sloveno 43 koroptví. Na společném honu v prosinci bylo sloveno 126 zajíců, 2 bažantí kohouti a 3 kachny, srnčí zvěř nebyla lovena.

Pro zlepšení krytu pro zvěř byla asi v roce 1955 vysázena smrčina v prostoru bývalé drůbežárny, dále výsadba stromů v prostoru Richtrova stráž (známá jako oplocenka). Dle dostupných záznamů bylo v roce 1956 vysázeno 3 200 kusů různých stromů a keřů. V roce 1957 má myslivecké sdružení v Žichlínce

honitbu o výměře 960 ha a to je trocha z historie našeho mysliveckého sdružení.

Více zde: www.myslivost-zichlinek.webnode.cz

Webové stránky a písemnou kroniku vede členka MS Žichlínek Pavla Richtrová.

Chceme třídění odpadů ještě zintenzivnit, říká starosta Žichlínce

Sedmadvacet. Tolik nových kontejnerů pro sběr tříděného odpadu letos pořídili do Žichlínce. Obec se tak rozhodla ještě více podpořit domácnosti v separaci odpadů a tzv. zahustila sběrnou síť.

Obec, ve které žije necelá tisícovka obyvatel, se zapojila do projektu sběrných nádob realizovaného společností EKO-KOM a.s., Pardubickým, krajem a Regionální rozvojovou agenturou Pardubického kraje. V rámci tohoto projektu jsou už od roku 2003 obcím bezplatně zapůjčovány barevné kontejnery pro sběr tříděného odpadu. Cílem je zahustit sběrnou síť tak, aby byla snadno dostupná pro všechny občany.

A právě tento záměr mají i v Žichlínce. K stávajícím šesti sběrným hnízdům přidali jedno úplně nové, další posílili. „Je to pokus jak zintenzivnit třídění odpadů v obci, jsme přesvědčeni, že to pomůže. Posílili jsme hlavně sběr plastů, na které jsme dosud měli pouze velké kontejnery na jednom místě uprostřed obce, teď jsme mimo jiné doplnili ostatní sběrná místa o další kontejnery „střední“ velikosti,“ říká starosta obce Žichlínek Otakar Řehák.

V obci třídí obvyklé komodity, tedy papír, plasty a odděleně i bílé a barevné sklo. Nápojové kartony sbírají do pytlů, sváží je jednou za měsíc. Kovy, objemný odpad, elektroodpad atd. je možno ukládat na centrální sběrné místo. „V rámci zmiňovaného projektu nakupujeme na žádost obcí kontejnery na sběr papíru, plastů a bílého či barevného skla, které pak obcím bezplatně

půjčujeme na dobu neurčitou,“ popisuje projekt Stanislav Dokoupil, regionální manažer EKO-KOM, a.s.

Zapůjčovány jsou nádoby o objemu 1100 litrů s horním výsypem pro sběr papíru a plastů a sklolaminátové zvony o objemu 1500 litrů pro sběr bílého a barevného skla.

V Pardubickém kraji už je rozmístěno více jak dvanáct tisíc kontejnerů pro tříděný sběr, průměrně se o jedno tzv. sběrné hnízdo „dělí“ 142 obyvatel.

Východočeský region patří v ce-

lostátním porovnání k těm aktivnějším, obyvatelé Pardubického kraje průměrně za rok vytřídí o pět kilogramů na osobu více než je průměr v České republice. Ten činí přibližně 40 kilogramů na obyvatele za jeden rok.

Informace o třídění v regionu je možné najít na stránkách www.ekokontejnery.cz. Se správným tříděním odpadu pak může pomoci web www.jaktridit.cz

Šárka Nováková, tisková mluvčí EKO-KOM, a.s.
Cihly v pračce, šrouby a hřebíky v mi-

krovlnce, dřevo v lednici. Tak tohle ve vaší domácnosti určitě nenajdete. Ale v kontejnerech v naší obci to někdy vypadá obdobně, jak bylo napsáno v první větě. Bohužel se v kontejnerech na separovaný odpad setkáváme i s „odpady“, které do žlutých, zelených, modrých či bílých kontejnerů nepatří. A tak ještě jednou pro osvěžení přikládáme informace, jak třídít odpad. Děkujeme za to, že třídíte odpad, že třídíte správně, a zároveň tak chráníte životní prostředí.

D. Krátká

V Žichlínce se hrálo Mistrovství ČR v křížovém mariáši

Žichlínek hostil v sobotu 3. října účastníky Mistrovství ČR v křížovém mariáši ve čtyřech hráčích. Hrál se padesátiníkový mariáš ve dvou tříkolových turnajích. „Toto mistrovství se skládá ze dvou dílčích turnajů, první se hraje volený z osmi karet, pořád červené. Druhý se hraje volený ze čtyř karet, všechny barvy,“ vysvětlil pravidla ředitel mistrovství Jaromír Glocar.

Do sálu v Žichlínce se sjeli hráči mariáše z celé republiky, pro mnohé to byla na takto vysoké úrovni první zkušenost. Přesto nebyli zcela bez šancí. „Je tady 112 hráčů a dvě třetiny z nich měli potenciál vyhrát,“ odhadl jejich šance Leoš Fiala, který organizoval mistrovství v loňském roce, a dodal: „Mariáš není jenom o štěstí. Záleží, jak si sednete se spoluhráčem, jak kdo udělá chybu, jak vám něco vyjde, nevyjde. Říká se, že mariáš není jenom o kartách, výhra je o shodě mnoha okolností.“

Hrálo se od půl deváté do pěti odpoledne a po celou dobu panovala klidná a přátelská atmosféra. A jak průběh komentovali sami hráči? Nebyly žádné výkřiky, ni-

kdo se nehádal. – Organizačně dobře zvládnuté, myslím si, že mariáš patří na taková místa, tj. do vesnických hospod. – Výborný jídlo, výborná organizace, jenom karta nešla..., ale každý den není posvícení. – Dobře se hrálo, byli dobří spoluhráči.

Vítěz mistrovství Josef Dušánek z Vrdů, který dle svých slov hraje mariáš už od dětského věku, byl ve vyjádření ke své výhře stručný: „Hrálo se mi dobře, jsem klidný a měl jsem štěstí.“

Prvních šest v pořadí dostalo finanční odměny, vypočtené zajímavým způsobem. Jejich výše se totiž odvíjela od roku 2015. Šestý v pořadí obdržel čtvrtinu ze 2015 Kč, pátý polovinu... třetí rovných 2015 Kč a vítěz trojnásobek tj. 6045 Kč.

Z Lanškrouna se mistrovského turnaje účastnili čtyři hráči a všichni dosáhli pěkného umístění: 27. místo Josef Štěpánek, 36. místo Stanislav Cink, 64. místo František Skácelík a 74. místo Josef Kristek.

Marie Hrynečková

Adventní koncert

Třetí adventní neděle, která letos vyšla na 13. 12. se od 15 hod konal na místním společenském sále adventní koncert. Folková skupina Trdlo si pro nás připravila program složený z lidových písní v zajímavých úpravách. Druhá část patřila méně známým kolodám zejména z Podkrkonoší. Závěr patřil společnému muzicírování. Celý program doprovázel slovem s notnou dávkou vtipu R. Křepinský. Trochu nás zamrzela nízká účast. Ale myslím, že Ti, co přišli, nelitovali. Ráda vyřizují od vystupujících, že se jim u nás dobře hrálo a byli jste skvělé publikum.

L. Langrová

foto: M. Křivohlávková

Setkání seniorů

V sobotu 10. 10. se uskutečnilo, troufám si říci, již tradiční setkání seniorů obce. Začalo se ale trochu netradičně, po krátkém uvítání starostou obce Ing. O. Řehákem měli všichni možnost prohlédnout si nově zrekonstruovanou Myslivnu včetně nového vybavení kuchyně. V připraveném programu vystoupil p. Popelář s harmonikou a taneční skupina Dolce baby, která sklídila bouřlivý potlesk. Za nejdůležitější část setkání však považují možnost popovídat si a té určitě všichni využili! Další setkání je plánované na jaro 2016. Tak se na Vás těšíme!

L. Langrová

foto: A. Fibíkarová

Svoz odpadů v roce 2016

Měsíc	Směsné odpady - popelnice pátek (v sudém týdnu)			Svoz plastu středa		Svoz papíru úterý	
	1	15	29	13	26		
Leden	1	15	29	13	26		
Únor	12	26		10	23		
Březen	11	25		9	22		
Duben	8	22		6	19		
Květen	6	20		4	17		
Červen	3	17		1	29	14	
Červenec	1	15	29	27	12		
Srpen	12	26		24	9		
Září	9	23		21	6		
Říjen	7	21		19	4		
Listopad	4	18		16	1	29	
Prosinec	2	16	30	14	27		

Kalendář akcí na sále 2016

- 8. 1. Maturitní ples SZeŠ
- 9. 1. Maturitní ples Gymnázium Lanškroun
- 16. 1. Sportovní ples
- 22. 1. Myslivecký ples
- 29. 1. Ples FOREZ
- 30. 1. Maturitní ples Gymnázium Lanškroun
- 5. 2. Rybářský ples
- 12. 2. Papírenský ples
- 19. 2. Hasičský ples
- 26. 2. Maturitní ples SZeŠ
- 4. 3. Maturitní ples SOŠ a SOU
- 19. 3. Dětský karneval